

Õiguslikud alused ja peamised argumendid:

Apellatsioonkaebuse esitaja väidab, et Esimese Astme Kohus, võttes vastu 5. oktoobri 2005. aasta otsuse, rikkus menetlusnormi, mistõttu ta kahjustab Austria Vabariigi huve ja rikub ühenduse õigust.

Apellatsioonkaebuse esitaja sõnul puudutab vaidlustatud otsus ainult "spetsiifilise probleemi" faktilisi asjaolusid; ülejäänuid EÜ artikli 95 lõikega 5 seotud faktilisi asjaolusid ei uuritud üldse, mille järel tegi Esimese Astme Kohus järelduse, et apellatsioonkaebuse esitanud liikmesriigi puhul ei ole tegemist spetsiifilise probleemiga. Siiski ei käsitletud Esimese Astme Kohus spetsiifilise probleemi küsimust sellise tõhususega, mis oleks vajalik kohtuasja lahendi olulisuse seisukohast vaadatuna. Kuna Esimese Astme Kohus ei uurinud antud küsimuse kohta esitatud argumente piisavalt, siis rikkus ta esiteks õigust ärakuulamisele ning teiseks põhjendamiskohustust, kusjuures mõlemal juhul on tegemist menetlusnormi rikkumisega.

Riskide teaduslik hindamine on eriti oluline keskkonnakaitse puhul ennekõike ettevaatusprintsipi kohaldamise tõttu ning see nõuab EÜ artikli 95 lõike 5 alusel läbiviidava menetluse raames teaduslike väidete põhjalikku uurimist iseäranis siis, kui esineb vähimigi kahtlus, kas ühtlustamismeetmega tagatud kaitsuse tase on piisav. Ometi ei analüüsinud ei komisjon ega hiljem ka Esimese Astme Kohus Austria Vabariigi esitatud argumente ega viinud läbi põhjalikku teatatud keskkonnakaitsega seotud meetme vajalikkuse uurimist. Nii komisjoni kui ka Esimese Astme Kohtu otsused tuginevad EFSA (toiduohutusega tegelevad Euroopa ametid) uuringule, mis puudutas ainult marginaalselt, kusjuures üldse mitte erilisel Ülem-Austria liidumaaga seotuna, Austria väite põhilist küsimust, st geneetilisel modifitseeritud ja mitte-modifitseeritud kultuuride koosseksisteerimist. Esimese Astme Kohus ei uurinud üldse esitatud teaduslikke tõendeid ettevaatusprintsipi valguses.

Lõpuks väidab apellatsioonkaebuse esitaja, et Euroopa Kohtu varasem kohtupraktika ei ole vastuolus sellega, et EÜ artikli 95 lõikes 5 sätestatud menetluse suhtes kohaldataks võistlevuse põhimõtet ning et seega on Esimese Astme Kohtu õigusliku seisukoha puhul tegemist ühenduse õiguse rikkumisega. Kuna sellise menetluse läbiviimata jätmine rikub õigust olla ära kuulatud, siis ainuüksi sellel põhjusel tuleb komisjoni vaidlustatud otsus tühistada.

(<sup>1</sup>) ELT C 296, 26.11.2005.

(<sup>2</sup>) ELT L 230, lk 34.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Hamburg 1. detsember 2005. aasta määrusega kohtuasjas Velvet & Steel Immobilien und Handels GmbH versus Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel**

**(Kohtuasi C-455/05)**

(2006/C 60/41)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Finanzgericht Hamburgi 1. detsembri 2005. aasta määrusega kohtuasjas Velvet & Steel Immobilien und Handels GmbH v. Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel esitatud eelotsusetaotluse, mis saabus kohtukantseleisse 23. detsember 2005.

Finanzgericht Hamburg küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

Kas käibemaksuga seotud liikmeriikide õigusaktide ühtlustamist käsitleva nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ (<sup>1</sup>) artikli 13 osa B punkti d alapunktis 2 tuleb mõistet "Übernahme von Verbindlichkeiten" (tehingud kohustustega) tõlgendada nii, et see mõiste hõlmab ainult rahalisi kohustusi või on selle sättega hõlmatud ka teiste kohustustega seotud tehingud, näiteks teenuste osutamise kohustusega seotud tehingud?

(<sup>1</sup>) EÜT 1977 L 145, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Landgericht Wiesbaden 23. novembri 2005. aasta määrusega kohtuasjas Schultzverband der Spirituosen-Industrie e. V. versus Diageo Deutschland GmbH**

**(Kohtuasi C-457/05)**

(2006/C 60/42)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Landgericht Wiesbadeni 23. novembri 2005. aasta määrusega kohtuasjas Schultzverband der Spirituosen-Industrie e. V. v. Diageo Deutschland GmbH esitatud eelotsusetaotluse, mis saabus kohtukantseleisse 27. detsembril 2005.

Landgericht Wiesbaden küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas nõukogu 19. detsembri 1974. aasta direktiivi 75/106/EMÜ, teatud vedelike mahu järgi kinnispakkidesse villimist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1975, L 42, lk 1, viimati muudetud 23. septembri 2003. aasta ühinemislepinguga, ELT 2003, L 236, lk 33, edaspidi "direktiiv 75/106/EMÜ") artikli 5 lõike 3 punkti b alapunkti 2 teist lauset tuleb koosmõjus artikli 5 lõike 3 punktiga d ja III lisa lõikega 4 tõlgendada nii, et 0,071 liitrisel pakendis tooteid, mis on õiguspäraselt valmistatud Iirimaa või Ühendkuningriigis ja/või mida turustatakse seal, võib samuti turustada kõigis teistes EL liikmesriikides?
2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav: kas direktiivi 75/106/EMÜ artikli 5 lõike 3 punkti b alapunkti 2 teine lause koosmõjus artikli 5 lõike 3 punktiga d ja III lisa lõikega 4 on kooskõlas EÜ artiklites 28 ja 30 sätestatud kaupade vaba liikumise põhimõttega?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberster Gerichtshof 16. novembri 2005. aasta määrusega kohtuasjas Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski ja Jovica Vidovic versus PPS Princess Personal Service GmbH

(Kohtuasi C-458/05)

(2006/C 60/43)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Oberster Gerichtshofi 16. novembri 2005. aasta määrusega kohtuasjas Mohamed Jouini jt v. PPS Princess Personal Service GmbH esitatud eelotsusetaotluse, mis saabus kohtukantseleisse 29. detsembril 2005.

Oberste Gerichtshof küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas tegemist on ettevõtja või selle osa üleminekuga nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (<sup>(1)</sup>) artikli 1 tähenduses, kui kahe tööjõudu rentiva ettevõtja koostöö raames, kusjuures esimesel tööjõudu rentival ettevõtjal puudub kindlaksmääratud organisatsiooniline struktuur, lähevad büroojuht, kliendinõustaja ja tegevjuht esimesest tööjõudu rentivast ettevõttest üle teise tööjõudu rentivasse ettevõttesse ja teevad samaväärset tööd ning samuti lähevad koos nendega kahe ettevõtja koostöö raames üle kas osaliselt või täielikult umbes kolmandik renditud tööjõust ja vastavad kliendid (erinevate mahtudega lepingud 3–50 renditud töövõtjat)?

(<sup>(1)</sup>) EÜT L 82, lk 16.

**Poola Vabariigi 23. detsembri 2005. aasta hagi Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu vastu**

(Kohtuasi C-460/05)

(2006/C 60/44)

(Kohtumenetluse keel: poola)

Poola Vabariik esitas 23. detsembril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu vastu. Hageja esindaja on Jarosław Pietras.

Poola Vabariik palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsevalifikatsioonide tunnustamise kohta (<sup>(1)</sup>) artikli 33 lõike 2 ning artikli 43 lõike 3 tühisus;
- 2) menetleda asja poola keeles;
- 3) mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Poola Vabariigi Valitsus leiab, et direktiivi 2005/36/EÜ artikli 33 lõike 2 ning artikli 43 lõike 3 praeguses redaktsioonis ebapiisava põhjendamisega on oluliselt rikutud menetlusnormi.